

Informace a oznámení

Přehled bohoslužeb

	neděle	pondělí	úterý, čtvrtek, sobota	středa	pátek
Nové Město	7.45 9.00		7.00	17.30	18.00
Bobrová	10.45	17.00			17.00

Mše na penzionu – poslední pondělí v měsíci v 16.30 hod.

Slavnosti:

19. března – sv. Josef mše v 17 hod. v Bobrové, v 18 hod. v N. Městě

26. března – Zvěstování Páně v 17 hod. v Bobrové, v 18 hod. v N. Městě

Informace:

Pobožnost křížové cesty – každou neděli v 14:30, v pátek přede mší svatou

Katecheze – každý pátek během mše svaté při bohoslužbě slova výklad dle Kompendia Katechismu katolické církve, jednou měsíčně zpívá při mši schola

Radio Proglas 104.0 FM – vysílá výklad KKC každou neděli v 10.30 hod.

Adorace před Nejsvětější svátostí – první pátek v měsíci hodinu před mší svatou
Svatost smíření – Nové Město na Moravě - čtvrtek před prvním pátkem v měsíci od 16 hod., Bobrová – první pátek v měsíci

Schůzky ministrantů – jednou za čtrnáct dnů v sobotu v 9 hod. na oratoři, rádi uvítáme i nové zájemce o službu u oltáře

Zkoušky scholy od sv. Kunhuty – první a čtvrtá sobota či pátek v měsíci, přesné datum a hodina uvedena na internetových stránkách scholy <http://schola.kunhuta.cz>

Pokud se ti líbí písničky, které zpíváme, hraješ na nějaký hudební nástroj nebo umíš trochu zpívat, neboj se přijít mezi nás

Zkoušky malé scholy – pro všechny děti - každý čtvrtek v 17 hod. ve farním sále

Dotazy na otce Jana - můžete dávat do krabičky na stolku za lavicemi, na vaše otázky o. Daněk odpovídá na konci nedělní mše svaté

Křestní roušky – možnost zakoupit si po celý rok v Centru Zdislava v Novém Městě – krásné vzory v různých velikostech za cenu dle vašeho uvážení.

Využití farního sálu – pro setkání farníků (jak pravidelné tak nahodilé) i pro rodinné oslavy (po včasné domluvě s o. Daňkem)

Farní zpravodaj – vychází pravidelně měsíčně vždy k první neděli v měsíci jak v tištěné formě, tak i v elektronické podobě dostupné na <http://casopis.kunhuta.cz>. Redakce ráda přivítá další náměty, příspěvky, ale i komentáře. Jednou z možností je navštívit na internetových stránkách naše diskusní fórum, další možností je dát do krabičky vzadu v kostele a poslední je osobně. Těšíme se na vaše náměty, příspěvky.

Členové sportovních oddílů místní jednoty Orla, rádi mezi sebe přivítají další kamarády. Hrajeme pravidelně každý týden malou kopanou (futsal), florbal, stolní tenis. Blíží informace najdete na naší nástěnce před kostelem.

Výroční schůzka místní jednoty Orla se uskuteční v neděli 18. března od 15:30 v orlovně. Těšíme se na setkání členů i návštěvu našich příznivců. *Rada jednoty.*

KUNHUTA

novoměstský farní zpravodaj

Nové Město na Moravě
březen 2007

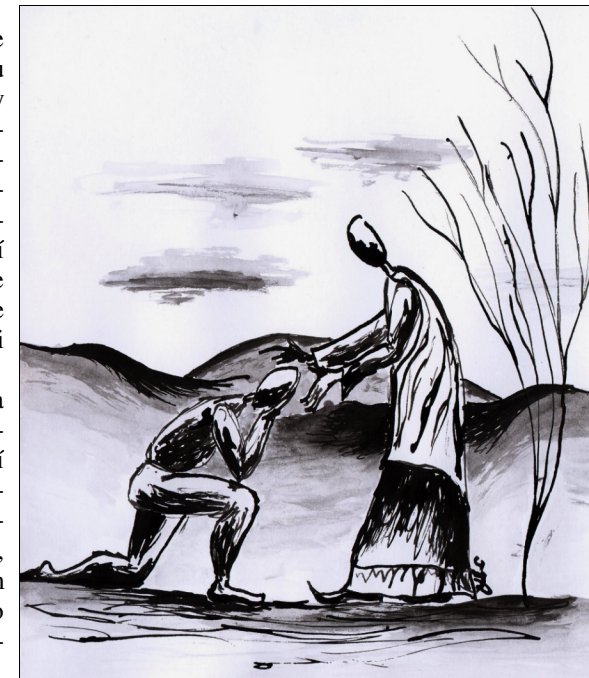
Láska Boží k člověku

„...mladší syn šel do sebe a řekl si: „Vstanu a půjdu k svému otci.“ Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: „Otče, zhrěšil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem.“

Ale otec nařídil svým služebníkům: „Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! Hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen a je zase nalezen!“ Lk 15,17-24

Láska Boží umožňuje hříšníkovi pochopit podstatu každého provinění. Hříchy a nevěrnosti můžeme pochopit pouze v souvislosti s dobrotou a milosrdenstvím Božím. Potom jsme schopni vyčítit, v čem spočívá tajemství lidské nepravosti, v čem je zakotveno obrácení a jak je třeba plně čerpat ze svátosti smíření.

Jestliže přijímáme Boha jako nekonečnou lásku, pochopíme nutnost stálé vnitřní proměny a očišťování. Odpuštění, které od Boha získáváme ve svátosti smíření, je vzájemným obdarováním se láskou. Bůh přichází jako první a nabízí nám svou otcovskou lásku.

Kirku Kilgouovi, americkému volejbalistovi, se v roce 1976 přihodila vážná nehoda, která jej donutila žít na vozíčku. Hýbá jen hlavou, ale nevzdal se života.

Kirku vypracoval systém na počítači, aby mohl pracovat ústy a zuby. Dal se do boje proti ponižování tělesně postižených a napsal modlitbu:

„Žádal jsem po Bohu, abych byl silný a uskutečnil své veliké plány. On ze mne udělal chudáka, aby mě udržel v pokoře.

Prosil jsem Boha, ať mi vrátí zdraví, abych mohl vykovat velká díla. On mne však zavalil bolestí, abych ji pochopil až do dna.

Chtěl jsem po něm sílu a moc, aby lidé byli odkázáni na mě. On mě hluboce ponížil, abych byl odkázán na druhé.

Prosil jsem o bohatství, abych měl vše. On mne nechal chudobným, abych se nestal sobcem.

Prosil jsem o všechnu radost ze života. On mi nechal jen holý život, abych byl spokojen se vším.

Pane, nedostal jsem nic, oč jsem prosil, ale dal jsi mi vše, co jsem potřeboval, a to skoro proti mé vůli.

Modlitby, které jsem nikdy nevyšloval, jsi vyslyšel.

Ať Tě chválí, Pane, všichni lidé! Nikdo nemá tolik, kolik mám já.“

Lidská a Boží láska

Vztah lidské a Boží lásky se netýká jen tématu zprostředkování, nýbrž i otázky, za jakých okolností se může láska mezi dvěma lidmi vydat. V lásce mezi mužem a ženou (nebo mezi dvěma přáteli) máme vždy sklon vlastnit toho druhého jen pro sebe. Od svého partnera očekáváme, často nevědomě, absolutní lásku a bezpečí. Žádný člověk nám však nemůže dát nic absolutního. Svým absolutním očekáváním svého partnera jen přetěžujeme a dosti často býváme zklamáni. Ať v manželství či v přátelském vztahu vždycky narážíme na hranice možností. Přes všechnu blízkost cítíme odstup, přes všechno porozumění se někdy vynoří pocit cizoty. Mnozí reagují na zkušenost zklamání tím, že své očekávání zaměří na jiného partnera, o němž se domnívají, že jejich touhy splní, ale zkrátka i zde znovu narazí na mez možností.

Lidská láska se může vydat jen tehdy, pokud ji nechápeme v absolutním slova smyslu, nýbrž jako zprostředkování lásky Boží a pokud nás všechna zklamání, s nimiž je spojena, opětovně vedou k Bohu. Zklamání náleží k lásce bytostně. Zbavují mě klamu, do nějž znovu a znovu upadám, klamu, že mi můj partner může poskytnout absolutní lásku a absolutní oporu. Něco absolutního může darovat jedině Bůh. Základ, na němž buduji svůj život, musím spatřovat v Bohu. Pak mohu vychutnat lásku partnera nebo přítele. Pak mohu být vděčný za oporu, kterou u něho zakouším. Víť však, že je jen oporou podmíněnou, nikdy ne bezpodmínečnou. Láska Boží, v níž cítím svou nejhlubší podstatu, mě však osvobozuje od úzkostného lpění na druhém a umožňuje tím zdar lidské lásky. Nebudu sám sebe litovat, že jsem se ve druhém zmýlil, ale nechám se tímto zklamáním opětovně odkázat na lásku Boží, protože ta není tak křehká jako láska lidská a tvoří pevný základ, na němž pak mohu budovat i dům své lásky k určitému člověku.

(Anselm Grün – Bydlet v domě lásky)

Orel Dlouhých 72 týdnů čekání orlíků

Ano, přesně takhle dlouho jsme čekali na podobný úspěch. Nebudu Vás napínat, po minulém debaklu jsme se konečně zvedli a vybojovali krásné třetí místo! Prvním úspěchem byla účast. Poprvé se nám totiž povedlo najít tolik hráčů. Do brány usedl Salám - náš hostující gólman z Fbc Komety (5.AFL) a počet hráčů se vyšplhal na devět.

Základní skupina se ale nevyvíjela tak, jak bychom si přáli. Plánem bylo urvat nějaké body na Neslovicích a Liskovci. Ovšem s oběma týmy jsme shodně prohráli 2:3. Nejvíce smůly jsme si vybrali s Neslovicemi. Za 20 minut se dostali do 3 nebo 4 brejků a ukázali, jak se dá z minimální vyčerpání maximum. Jinak jsme po celý zápas určovali tón hry a nebyť naší neefektivnosti, tak jsme je vyprovodili jasným výsledkem. Bohužel, pokud nedáte góla do prázdné brány a nastřelíte snad 6x konstrukci, tak se vyhrát nedá. Náladu nám spravil až zápas s Veterans Brno,

kteří jsme jasně přehráli a vyhráli 5:0.

V semifinále jsme se utkali s Gradio-rem Měnin. Zápas byl velmi emotivní a i díky kotli, který vytvořili ostatní týmy, jsme zvítězili s vypětím všech sil 2:1. Téměř bez pauzy jsme nastoupili k semifinále. Ale na únavu jsme neměli čas. Bohužel Rosice ukázali, proč jsou v čele naší ligy a došli si pro vítězství. Ale rozhodně jsme jim to nedali zadarmo a bojovali do poslední minuty. O třetí místo se tentokrát nehrálo kvůli odchodu Slatiny, tudíž jsme získali třetí místo bez boje. Jen škoda, že tímto si Lískovec pomohl do finále a nemohli jsme mu oplácet porážku.

Myslím, že pokud ještě zlepšíme efektivitu a individuální práci s míčkem, tak se nás soupeři mohou ještě bát. Tímto výsledkem jsme opustili poslední místo a doufáme, že se na něj již nevrátíme. Věnujeme tomu určitě velké úsilí.

Za jednotu Orla - Tomáš Mrázek

Miluj svého bližního jako sám sebe...

Lidské srdce bylo stvořeno tak, že nemůže existovat bez druhého člověka.

Člověk dostává život od člověka a bez něho nemůže být. Uznej, že potřebuješ člověka a že druhí potřebují tebe. Existuje tu těsná závislost mezi dobrem svým, které plyne z lás-

ky druhých a dobrem druhých, které plyne z mé lásky k nim. Miluj svého bližního - to znamená věnuj mu svou důvěru, svěť mu svůj život. Zároveň žij tak, aby se tvůj bližní mohl světit tobě. Žij tak, abys byl hoden jeho důvěry.

z knihy Anselma Grüna

Dar řeči

Umět mluvit je velký dar. Aby člověk neřikal příliš mnoho hloupostí, dal mu Bůh deset prstů a na každý prst jednu dobrou radu:

„Tvoje první slovo má být dobré, druhé slovo má být pravdivé, třetí slovo má být spravedlivé, čtvrté slovo má být velkorysé, páté slovo má být odvážné, šesté slovo má být něžné, sedmé slovo má utěšovat, osmým slovem máš přijímat toho druhého, devátým máš projevovat respekt a desátým moudrost. ...Pak už mlč!“

Řád – platí pro každého z nás

Jednoho dne přivedla jakási žena svého malého synka k Mahátma Gándhímu a požádala ho: „Řekněte mu, ať nejí sladkosti, vás poslechne.“

„Bud'te tak hodná a vraťte se za tři dny,“ odpověděl Gándhí.

Tři dny poté matka s dítětem přišla znovu a Gándhí chlapci řekl: „Přestaň jíst sladkosti.“ Žena se divila: „Proč jsme

museli čekat tři dny jenom na tohle?“

Gándhí odpověděl: „Protože před třemi dny jsem ještě sladkosti jedl taky.“

Kdyby se všichni, kdo rozkazují, káží, vyhrožují, křičí, vyžadují a nabádají, rozhodli, že budou sami dělat to, co chtějí od ostatních, svět by se stal rájem.

*z knihy Osvěžení pro duši –
Bruno Ferrero*

Rok diecéze - 230. výročí založení

Modlitba za diecézi

Všemohoucí Bože, děkujeme ti za všechny dary a milosti, kterými jsi zahrnul nás i předcházející generace naší diecéze.

Prosíme tě, pomáhej nám, ať v rozdílnosti našich služeb zůstaneme věrni svému poslání stávat se uprostřed dnešní společnosti znamením a darem tvé lásky.

Dej, ať jsme pevně spojeni s Kristem a navzájem mezi sebou, aby tě skrze nás ostatní poznávali - jako Otce a záruku naplnění smyslu života.

Na přímluvu Panny Marie, Matky církve, patronů svatého Petra a Pavla, i všech dalších světic a světců spojených s brněnskou diecézí i s celou církví o te prosíme skrze Krista, našeho Pána

Amen

Modlitba za diecézi je k dostání na Službách biskupství vytištěná na památkových lístcích

Prach jsi a v prach se navrátíš

Pomíjivost, ano, to znamená popel. Pomíjivost naši, ne pomíjivost druhých. Mluví se o mém zániku, když mě kněz na počátku postu dělá znamením kříže na čelo popelem z kdysi svěže zelených ratolestí od loňské Květné neděle. Všechno se změní v popel. Můj dům, můj odev, náradí a peníze; les, pole i louka.

Pes, který mne provází, i zvíře ve stáji. Ruka, kterou píšu, i čtoucí oko a celé mé tělo. Lidé, které jsem miloval, lidé, které jsem nenáviděl, i lidé, kterých jsem se bál. Co se mi na zemi zdálo velikým, malým, opovrhovaným, všechno se změní v popel, všechno...

O posvátných znameních - R. Guardini

Proměnění na hoře Tábor

Hora Tábor je vzdálena asi pět hodin cesty pěšky od Nazareta. Je velmi pravděpodobné, že v době, kdy Ježíš pracoval s Josefem jako tesař, chodili i jiní dělníci sem na toto místo pro stromy, protože je to jediný lesnatý vrch v celém kraji. Je také velmi pravděpodobné, že se Ježíš už v mládí choďoval na horu modlit – Tábor k tomu byl zvlášť vhodný. Proto můžeme říci, že proměnění na hoře Tábor bylo současně i jakousi vzpomínkou na Ježíšovo mládí. Ježíš zde ukázal apoštolům to, co viděl už od mládí. Svět v jiném světle. Krásu nebeského království, budoucí slávu a velikost nového světa. Kousek pod vrcholem je kaplička s nápisem „Nikomu o tom neříkejte“. Kristus měl důvody, aby o tom apoštolové nemluvili – dokud neuzraje čas. Nebylo to pro ně tak nsnadné, protože o těchto je těžko mluvit. Jsou to dva

světy – svět Boží, svět nebeského království a náš svět plný rozčarování. Napětí mezi těmito dvěma světy prožívá každý větší člověk. Jak je to možné, že lidé propadají smutkům, není v nich radost, jsou agresivní, v mezilidských vztazích narůstá odpor. Celý problém spočívá v tom, čím naplňujeme svá srdce. Když v sobě rozmnožuji myšlenky dobra, vracím se k tomu, co mě potěšilo, jsem vděčný za setkání s lidmi, kteří mi potěší srdce, naplňuji se Bohem. I my potřebujeme dotek nadpřirozeného světa. Tak jako apoštolové, potřebujeme sílu Boží lásky, Boží radosti, potřebujeme být naplněni vnitřním štěstím, abychom obstáli a nepropadli tomuto světu, abychom se k němu mohli vracet a z této síly žít ve dnech velkého pátku.

*Životem lásky k světu a radosti -
Jan Daněk*

Respekt – projev naší lásky

Respekt je prvním způsobem, jak projevit lásku a to tím nejzákladnějším. Před tebou stojí někdo, kdo existuje nezávisle na tobě. Nemůžeš ho omezovat a musíš přistoupit na to, že mu ponecháš vlastní prostor.

Jeho existence má mnoho tváří: minulost, touhy, slabosti, osobní vlastnosti.. Můžeš je svobodně přijmout nebo odmítnout, ale nezapomeň, že to všechno je on a někdy stačí, když odmítneš jediný

rys, aby se cítil odmítnutý celý.

Není to hmota, kterou bys mohl přetvořit, ale živý člověk, lidskou velikost nelze popřít.

Musíš tedy respektovat jeho volby, protože právě ty jej utváří. On sám půjde kupředu tehdy, když bude přijímat důsledky svých činů. Ponech mu tedy právo mýlit se.

*z knihy Jak jinak říci mám tě rád –
Charles prince*

Odpuštění

Není lidského soužití bez odpuštění. Protože ať chceme či nechceme, budeme se vždycky zraňovat. Budeme-li si vzájemná zranění stále účtovat, dostaneme se do bludného kruhu. Jestliže je bez přemýšlení přeskochíme, budou v nás plodit hořkost a agresi a ta z nás při nějaké příležitosti vyvře v podobě výčitek, kritiky a nevráživosti. Jednou to tomu druhému oplatíme a jedna vina zplodí další.

Milé děti,

minulou středu jsme společně začali prožívat další část církevního roku, a tím je doba postní. Máme celkem před sebou 6 týdnů, kdy se máme ztišit, zamýšlet nad sebou a měnit náš život k lepšímu.

Vím, že mnohdy to není snadné. Důležité však není dělat něco velkého najednou, ale snažit se o veliké věci postupně. Zkuste si dát na každý týden ně-

jaké předsevzetí a při večerní modlitbě každý den odevzdávejte Pánu, jak se vám úkol podařil plnit. Nezapomínejte, pokud vše nepůjde tak, jak byste chtěli, ale buďte vytrvalí a čestní. Přeji vám, abyste dokázali nachystat svá srdce pro Pána Ježíše. A na závěr jeden úkol. Vyškrtejte v kříži (osmisměrka) všechna slova vypsána po jeho stranách. Zbylá písmena ti napoví, co můžeme říkat při pohledu na kříž. *Vaše kamarádka*

	D P O Z Y Ě	
	D K U N J A	
	K O R U N A	
	E T K E M E	
	T M L O K I	
LID	B J Š Ā F I A K I N O R E V H C H	JAN
PÁD	E A U Č E D N Í K Ů A H P R L I	SÁM
NOC	Ř N D A G O L G O T A T O É I L	BOK
MEČ	H Ā N A S E J E K R E B B U D A	TMA
ŠATY	P Ž M A R I A T Ř P Ý Č E M T K	PETR
HŘEB	Z M S Í E K	KREV
YZOP	Í Š E Ž N S	JIDÁŠ
VODA	S Ā M O Í N	TRNY
DUCH	V D A V N E	HROB
OLTÁŘ	E I N Ā Y R	MARIA
CHLĚB	R J Y C T Y	ZRADA
KAIFÁŠ	K O B E A C	OPONA
KALICH	O Š P S Š N	SIMEON
PLÁTNO	P L Á T N O	KORUNA
UTRPENÍ	O C H T A O M	KOHOUT
UČEDNÍK	N U I Ā C I	GOLGOTA
DOKONAT	A D O V Ř Š	VERONIKA
GETSEMANY		MAGDALENA
KŘÍŽOVÁ CESTA		ŠIMON CYRENSKÝ

Své bližní si nikdo nevybírání

Pokud se dnes cítíme být jen trochu osamělí, nemilovaní, odmítaní, pohrdaní, pak je to i proto, že pohrdáme darem přítomnosti druhého člověka. Možná, že se více soustředujeme na naše pocity a potřeby než na lidi, které nám Bůh v našem životě posílá do cesty. Nejednou se v nás objevuje velká emocionální nenasycenost. Ta často způsobuje, že nejsme schopni přijmout a ocenit tu trošku lásky, přijetí, vřelosti, srdečnosti a uznání, které nám bližní věnují.

Nejsme také schopni všimnout si lidí, kteří nás prosí o nějakou pomoc. Občas se na naše bližní urážíme jen proto, že nás nemilují láskou podle našich představ, na kterou nestačí. Vyžadujeme od nich absolutní lásku, které nejsou schopni. Je třeba, abychom v sobě chránili a rozvíjeli pokoru, která nám umožní

přijímat i skromná znamení lásky, otevření se a oběti. Musíme mít také pokoru obětovat bližním svou vlastní ubohou lásku, které jsme schopni právě dnes. A snad později, až citově a duchovně dorosteme, stačíme i na větší lásku. Ale dnes se snažme dát jim to, čím v daném okamžiku disponujeme.

Ptejme se sami sebe, zda nepohrdáme těmi drobečky vstřícnosti, vřelosti, zájmu a péče ze strany druhého člověka. Zda nežádáme od bližních to, co nám nejsou schopni dát. Ptejme se také, zda nás neprovází falešná ušlechtilost, která chce dávat druhým to, co sama nemá. Bližnímu můžeme věnovat pouze to, co sami máme. Nic víc. Pokud někdo nemiluje svůj život, nemůže si zamilovat život svých bližních.

z knihy Kde jsi, Adame? - Józef Augustyn

Lidský i božský příslib obsažen v lásce

To, že láska usiluje o svou definitivnost, a to ve dvojnásobném smyslu, tedy ve smyslu „výhradně tato osoba“ a ve smyslu „navždy“, patří k vystupování lásky na vyšší roviny po příčkách vnitřního očisťování. Láska zahrnuje celou existenci se všemi jejími rozměry. Láska směřuje k věčnosti. Láska je „extáze“, nikoli však extáze ve smyslu jednoho okamžiku opojení, je to extáze ve smyslu putování, trvalého exodu z já, které je uzavřené do sebe, směrem k jeho osvobození v sebe-darování, a právě proto směřujícího k opětovnému nalezení sebe, ba dokonce k objevení Boha: „Kdo si bude hledět

život zachránit, ztratí ho, a kdo by ho ztratil, zachová ho“ (Lk 17,33), praví Ježíš. Jedná se o výrok, jenž má v evangeliích různé varianty (srov. Mt 10,39; 16,25; Mk 8,35; Lk 9,24; Jan 12,25). Tímto způsobem Ježíš popisuje své vlastní putování, které ho skrže kříž přivádí ke vzkříšení. Je to putování pšeničného zrna, které padne do země a umírá, aby přineslo mnoho užitku. Ježíš vychází z jádra své osobní oběti i lásky, která v této oběti dosahuje svého naplnění, a popisuje těmito slovy také nejhlubší povahu lásky a lidské existence.

z encykliky papeže Benedikta XVI

Plodem ticha je modlitba. Plodem modlitby je víra. Plodem víry je láska. Plodem lásky je služba. Plodem služby je pokoj.

Matka Tereza